சாவுக்குள் உழைத்த வீரம்

துப்பாக்கி ரவையின் வேகத்தைப்போல எங்கள் எதிர்பார்ப்புகள் எல்லாமே கைநழுவிப்போய்க் கொண்டிருந்தன. 1998 சுதந்திர நாளுக்குக் கிளிநொச்சியிலிருந்து கண்டி வீதியால் தலதா மாளிகைக்குப் பேருந்து வரும் என சிங்களத்து ஜெனரல் விடுத்த சவாலுக்கு சாட்டையடியாக, கிளிநொச்சித் தளம் மீதான பாய்ச்சலுக்காக தலைவர் இட்ட உத்தரவை நிறைவேற்ற முடியாதவாறு தளத்தினுள் முன்னேறிய எமது போராளிகளை வீழ்த்தியபடி எதிரி அத்தனை விரைவாய் முன்னேறிக்கொண்டிருந்தான்.

எதிரிக்காக எடுத்த சாட்டையடி எங்கள் முதுகுகளிலேயே விழுந்துவிடுமோ? எதிரி கொடியேற்றும் நாளில் எங்கள் தேசியக்கொடி அரைக்கம்பத்தில் பறந்து விடுமா? அர்த்தமற்ற உயிரிழப்புக்களுடன் நாம் தளம் திரும்பநேருமா? தலைவன் இட்ட ஆணையை வீணேபோகவிட்டு வெறுங்கையுடன் திரும்பப்போகிறோமா? அந்த முடிவுகள் எதையுமே ஏற்றுக்கொள்ள எங்கள் மனம் மறுத்தது. ஆனாலும், யதார்த்தம் எங்கள் பிடரிமயிர் பிடித்துலுப்பியது. வக்கற்று, வழியற்று, மனம் வெப்பியாரத்தில் உழன்றது. எல்லா அலைவரிசைகளையும் வேகமாய் நோட்டமிட்டபடி அங்குமிங்கும் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கைச் செய்திக்காய் தவித்தபடியிருந்தோம்.

மூத்த தளபதிகள் நிலைமையை அவதானித்தவாறு தொலைத்தொடர்புக் கருவியின் ஒலிகளைத் தமது காதுகளுள் உள்வாங்கிக்கொண்டிருந்தனர். நிசப்தத்தைத்தவிர வேறெதுவும் அங்கு நிலவவில்லை. ஓர் அலைவரிசையில் கம்பீரமான கட்டளைக்குரல் நிதானமாய், நேர்த்தியாய், உற்சாகமாய் களத்தைத் தன் கையிற்குள் வைத்திருப்பதை உணர்த்துமாறு ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. எதிரியின் பலம்வாய்ந்த முன்னரண்களையெல்லாம் வீழ்த்தியபடி, முறியடிக்க வந்த எதிரிகளைச் சாவுக்காக அனுப்பியபடி தனக்குத் தரப்பட்ட பகுதிகளைக் கடந்தும் ஓர் அணி முன்னேறிக்கொண்டிருப்பதை அந்தக் கட்டளைகள் தெளிவாக உணர்த்தின. அந்தக்கட்டளைக்குரல் தந்த உற்சாகத்திலிருந்து விடுபட மனம் மறுத்தது.

''யாரடா... யார்... அந்த இடத்தில நிக்கறதெண்டு பாருங்கோ'' என்று ஒரு தளபதி கேட்க, மூத்த தளபதியொருவர்,

''அந்த 'மைப்'பை எடு. அந்த இடம் எதெண்டு பார்''

''அது சேகரின்ர இடம், சேகர் பிடிச்சுக்கொண்டு போறான். பயப்படத் தேவையில்லை. சேகர் விடமாட்டான்.''

அந்தச்சமரோடு சம்பந்தப்படாவிட்டாலும் அந்தச் சமரை அவதானித்துக்கொண்டிருந்த தளபதிகள் நம்பிக்கையுடன் உற்சாகமடைந்தார்கள். தளபதி சேகருடைய வழிநடத்தலை அன்றுதான் முதன் முதலில் நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன்.

சேகர் பிடித்த காவலரண் பகுதிகளை மீளக்கைப்பற்ற எதிரி கடுமையாக முயன்றான். ஏனைய பகுதிகளை நாம் இழந்துவிட்டபோதும் சேகர் தனக்குத் தரப்பட்ட பகுதிக்கு அப்பாலும் தனது கட்டளையின் கீழ எதிரிப்பகுதியைக் கைப்பற்றியிருந்தான். கிளிநொச்சி நகரின் மத்திய பகுதிவரை கைப்பற்றப்பட்ட எதார்த்தளத்தைத் தக்கவைக்கவென அணிகளை நிலைப்படுத்தியபோது எதிரிக்கும் எமக்குமிடையிலான சண்டை வலுப்பெற்றது. விடாப்பிடியான எதிரியின் தீர்மானகரமான சண்டையைப் போர்க்களம் கண்டது. ஒன்பது தடவை சேகரிடம் தோற்றுப்போன எதிரி, பத்தாம் முறையும் முன்னேறி மூக்குடைபட்டுப் போனான். கிளிநொச்சியிலிருந்து பேருந்து விட சவால்விட்ட எதிரிக்கு, எங்கள் நிலத்தில் அவலத்தை விதைத்த எதிரிக்கு, எங்கள மண்ணில் நின்று தன் சுதந்திரக் கொடியேற்ற அனுமதிக்காத தலைவரின் ஆணையை நிறைவேற்றி நிலமீட்டு ஆங்கே எதிரிக்கு மரணபயத்தை விரித்தான் தளபதி சேகர். சாள்ஸ் அன்ரனி சிறப்புப் படையணியின் சிறப்புத் தளபதியாக அவனை நியமித்த தலைவர் அவர்களுக்கு சேகர் தனது ஆளுமையை நிரூபித்த முதற்சமர் இதுதான்.

இதுவே கிளிநொச்சியை முற்றாக மீட்டெடுப்பதற்கான 'ஓயாத அலைகள் -02' நடவடிக்கையில், கடுமையானதெனக் கருதப்பட்ட பகுதிக்கான அணிகளுக்கு அவன் கட்டளைத் தளபதியாக தலைவரால் நியமிக்கப்படுவதற்குக் காரணமாகியது. அச்சமரில் எதிரியின் வலுமிக்க போரணியை, தளத்தின் மையப்பகுதியின் திறவுகோலாக அமைந்த அந்தப் பகுதியை எதிர்கொண்டு எதிரியின் தீர்மானகரமான முறியடிப்பை மோதியுடைத்து வெற்றியை எமதாக்கியவன் சேகர். இப்பகுதியில் போரிட்டுத்தோற்ற எதிரிப்படைக் கொமாண்டருக்கு எதிரியின் கட்டளைப்பீடம் வீரவிருது கொடுத்துக்கௌரவித்தது எனின், சேகர் எதிர்கொண்ட சண்டையின் காத்திரத்தைப் புரிந்துகொள்ளுங்களேன்!

இந்த வீரத்தளபதியை வெறும் ஒற்றைச் செய்தியில் ''இழந்துபோனோம்'' என அறிந்த போது அதை ஜீரணிக்கமுடியாத துயரத்தின்கொடுமையை நீங்கள் புரிந்துகொள்வீர்களா?

என்றும் மரணத்துள் வாழ்ந்தவன். மரணத்திற்கு அஞ்சாதவன். ஆனால், மரணத்தை விரும்பாத இவன்மனம் எதையோ சாதிக்கத் துடித்திருப்பதை எல்லோருமல்ல, அவனை அறிந்தவர்கள் அறிவர். இதை அறிந்தவர்களால் இலகுவில் இந்தச் சாவைச் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இவனுக்கான சந்தர்ப்பங்கள் நீண்டிருந்தால், மாளும் பகையின் பின்னாலும். மீளும் எம் நிலங்களின் பின்னாலும் இவன் இருந்திருப்பான். தலைவன் சுட்டும் திசையெங்கும் இவன் புலிக்கொடி நாட்டிப் பெருமை சேர்த்திருப்பான். இன்று இவன்மீதல்லவா புலிக்கொடி போர்த்தி புதைகுழிநோக்கி எடுத்துச்செல்கிறோம்.

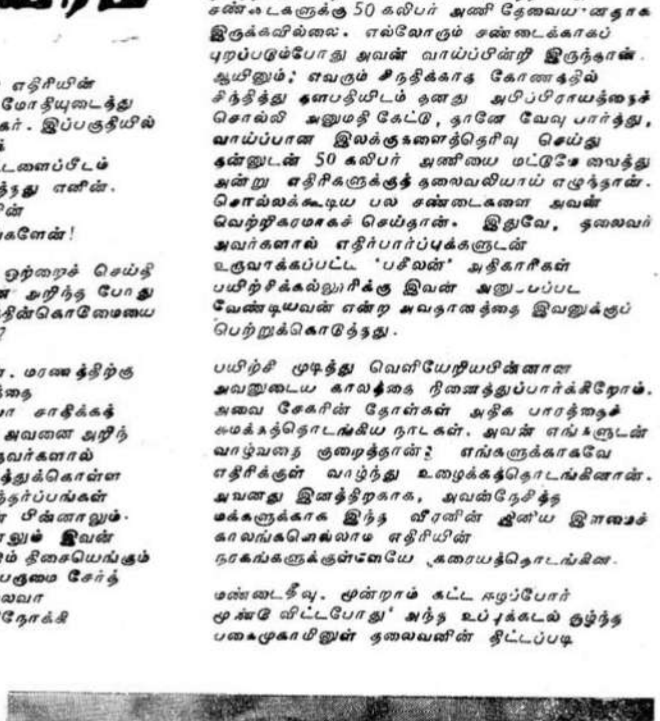

''இந்த வீரத் தளபதியை
வெறும்
ஒற்றைச் செய்தியில்
'இழந்துபோனோம்'
என அறிந்த போது
அதை ஜீரணிக்கமுடியாத
துயரத்தின் கொடுமையை
நீங்கள்
புரிந்துகொள்வீர் களா?''

பத்து வருடத்தின்முன் மாங்குளம் முகாம் தகர்ப்பின்போது, அப்போதுதான் பயிற்சி முடித்து வந்திருந்த மெலிய உருவங்கொண்ட, தலை சாய்த்து இழுத்திருந்த, கறுப்பை அண்டிய பொதுநிறமான அந்தப் பதினைந்து வயதுப் பெடியன் அந்தப் போர்க்களத்தின் மத்தியில் நின்று காயப்பட்ட வீரர்களைச் சுமந்து சென்று கொண்டிருந்தான். இதுதான் போராளி என்ற பெருமைமிக்க வாழ்வில் இந்தச் 'சின்னப்பெடியன்' கண்ட முதற்களம்.

ஒன்பது வருடங்களின்பின், தென்முனையில் எதிரி மீண்டும் மாங்குளம்வரை ஆக்கிரமித்திருந்தபோது ஓங்கிப் பிரவாகமென எழுந்தது 'ஓயாத அலைகள்-03'' அம்பகாமத்தில் உடைப்பை நிகழ்த்தி ஒலுமடுத் தளத்தை வீழ்த்தி, கரிப்பட்ட முறிப்பை வெற்றிகொண்டு, கனகராஜன்குளம் கட்டளைத் தலைமையகம் தோற்கடிக்கப்பட மாங்குளம எமது கைகளுக்கு மீண்டது. இந்தச் சமரில் இதைச்சாதிக்கக் களத்தில் தலைமை தாங்கிக்கொண்டிருந்த தளபதி அன்று மாங்குளம் முகாம் தகர்ப்பில் காயப்பட்ட போராளிகளைச் சுமந்துசென்றுகொண்டிருந்த அதே சின்னப் பெடியன் சேகர்தான். இப்போது புரிந்து கொள்கிறீர்களா? இந்த உயர்பணியை ஆற்ற இந்த ஒன்பது வருடத்தில் அவன் எத்தனை களங்களைக் கண்டிருப்பான். ஓயாது உடல்வருத்தி அவன் எப்படி உங்களுக்காய் உழைத்திருப்பான்.

மனம் வெம்முகிறது. வெற்றிக்குரிய எங்கள் தளபதியை ஏன் விதைக்கப்போகிறோம?!

போர்க்களத்தில் ஆரம்ப காலங்களில் இவன் 50 கலிபர் அணியின் தலைவனாக இருந்தான். பதுங்கித்தாக்குதல்களும் அதிரடித்தாக்குதல்களுமே நடந்த அன்றைய சண்டைக் காலத்தில் அச் சண்டைகளுக்கு 50 கலிபர் அணி தேவையானதாக இருக்கவில்லை. எல்லோரும் சண்டைக்காகப் புறப்படும்போது அவன் வாய்ப்பின்றி இருந்தான். ஆயினும்; எவரும் சிந்திக்காத கோணத்தில் சிந்தித்து தளபதியிடம் தனது அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லி அனுமதி கேட்டு, தானே வேவு பார்த்து, வாய்ப்பான இலக்குகளைத்தெரிவு செய்து தன்னுடன் 50 கலிபர் அணியை மட்டுமே வைத்து அன்று எதிரிகளுக்குத் தலைவலியாய் எழுந்தான். சொல்லக்கூடிய பல சண்டைகளை அவன் வெற்றிகரமாகச் செய்தான். இதுவே, தலைவர் அவர்களால் எதிர்பார்ப்புக்களுடன் உருவாக்கப்பட்ட 'பசீலன்' அதிகாரிகள் பயிற்சிக்கல்லூரிக்கு இவன் அனுப்பப்பட வேண்டியவன் என்ற அவதானத்தை இவனுக்குப் பெற்றுக்கொடுத்தது.

பயிற்சி முடித்து வெளியேறியபின்னான அவனுடைய காலத்தை நினைத்துப்பார்க்கிறோம். அவை சேகரின் தோள்கள் அதிக பாரத்தைச் சுமக்கத்தொடங்கிய நாட்கள். அவன் எங்களுடன் வாழ்வதை குறைத்தான்; எங்களுக்காகவே எதிரிக்குள் வாழ்ந்து உழைக்கத்தொடங்கினான். அவனது இனத்திற்காக, அவன்நேசித்த மக்களுக்காக இந்த வீரனின் இனிய இளமைக் காலங்களெல்லாம எதிரியின் நரகங்களுக்குள்ளேயே கரையத்தொடங்கின.

மண்டைதீவு. மூன்றாம் கட்ட ஈழப்போர் மூண்டு விட்டபோது' அந்த உப்புக்கடல் சூழ்ந்த பகைமுகாமினுள் தலைவனின் திட்டப்படி எவருக்கும் தெரியாது ஏதோ செய்து கொண்டிருந்தார்கள் சேகரும் அவன் தோழர்களும். அந்த முகாமின் இறங்கு துறையிலிருந்து பிரதான முகாம் வரையான கடினமான பகைப்பிரதேசத்தினுள் கடல்நீரிலும் நிலத்திலுமாக, சீரான உணவும் நித்திரையுமின்றி எத்தனை நாட்களாய் நரகத்துள் உழன்றது சேகரின் வாழ்வு. அந்த வாழ்வின் மூலம் ஒரு தாக்குதல் திட்டத்திற்கான பெறுமதியான தகவல்களை அவன் பெற்றுத்தந்தான்.

ஆனாலும், சிறிய தவறுகள்கூட பல போராளிகளின் உயிர்களை அந்தக் கடல் நீரினுள்ளேயே கரைத்துவிடும். அப்படி எதுவும் நடந்துவிடுவதை விரும்பாத தலைவர், தளபதிகள் வகுத்த திட்டத்திற்கு மேலாக சில மாற்றுத் திட்டங்களைப்பரிந்துரைக்க, அதற்காக ஓர்

→

உடனடி வேலைச்செய்து முடிப்பதற்கு எயலாரின் கண்களுள்ளும் நிழலாடியவன் நம்பிக்கைக்குரிய சேகர் தான்.

அவசர அவசரமாக அந்த வேவுத் தேவைகளையெல்லாம் செய்து முடித்து, நம்பிக்கையான தகவல்களைப் பெற்றுத்தந்து, தலைவரின் திட்டப்படி 15 பேர் கொண்ட அணிகளுக்குத் தலைமையேற்று, எதிரியுள் இரகசியமாக ஊடுருவி, அந்த இறங்குதுறையைத் திடீர்த்தாக்குதல் மூலம் கையகப்படுத்திப் பிரதான முகாமிற்கான தாக்குதல் அணிகளை உள்ளெடுக்கவேண்டிய முக்கியத்துவமான பணி சேகரிடந்தான் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அப்போது அந்த இருபது வயதேயான சேகரிடம் நம்பி பெரிய பொறுப்புகள் ஒப்படைக்கப்பட்டன. எம் போராளிகளின் எத்தனை உயிர்களின் இருப்பு அவன் கைகளில் இருந்தன. எல்லாவற்றையும் சிந்தித்துப் பொறுப்புணர்வுடன் செயற்படக்கூடியவனென எல்லோரும் அவனில் வைத்த நம்பிக்கையை அந்தச் சண்டையில் தனது செயலின் மூலம் மெய்ப்பித்தான்.

'சூரியக்கதிர்' எதிர்ச்சமர் நடவடிக்கை. அந்தக் காலங்களில் எம்மிடம் பீரங்கிகளோ, ஆட்லறிகளோ இருக்கவில்லை. வேவு அணிகளே எமது வலுமிக்க பீரங்கிகள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இந்தக் களத்தில் சின்னஞ்சிறு வேவு அணிகளுடன் அடிக்கடி போய்வரும் சேகர், 'உறங்காத கண்மணியாய்' உலா வந்துகொண்டிருந்தான்.

இந்த நாட்களில் ஒருநாள் பெண் போராளிகளின் பகுதியினூடாகத் தன் வேலைக்காகப் போய்க்கொண்டிருந்தவனிடம் ''என்ன சேகர் நெடுகலும் குண்டோடையே திரியிறீர்'' என்று அவர்களின தளபதி கேட்டதற்கு ''நான் ஒரு வேவுக்காரன். எனக்குக் குண்டுதான் எல்லாமே. இதை வச்சே எல்லாத்தையும் சமாளிப்பன்'' என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தவன், சடுதியாகத் திடீரெனப்பாய்ந்தோடி அந்த மதிலைக்கடக்க குண்டு ஒன்று வெடித்தது. எல்லோரும் திகைத்துப்போனார்கள். சில வினாடிகளில் நடந்ததைப்பார்த்துத் திகைத்தார்கள் அவர்கள். அந்த மதிலை அடுத்து சில எதிரிகள் சேகர் அடித்த குண்டில் மாண்டுபோய் மண்ணில் கிடந்தார்கள். இப்போது நினைத்துப் பார்த்தாலும் பிரமிப்பாய் இருக்கிறது.

'ஓயாத அலைகள்-01', யாழ்ப்பாண பின் வாங்கலின் பின்னான அந்தக்காலம். புலிகள் நிச்சயப்படுத்தப்பட்ட வெற்றியொன்றை ஈட்டவேண்டிய நெருக்கடி மிகுந்த காலம். அந்தச் சமருக்கான வெற்றியின் நிச்சயமென்பது எடுக்கப்படும் வேவுத்தரவுகளாலேயே பெரிதும் தங்கி நின்றது. மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட அந்த வேவு நடவடிக்கையில் முக்கியமான ஒரு பகுதியின் வேவுப்பணிகள் சேகரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. மீண்டும் சேகர் எதிரிக்குள் வாழத்தொடங்கினான். இறுதியில் எல்லா ஏற்பாடுகளும் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு, சமருக்கான தாக்குதல் பணிகள் அனைவருக்குமாகத் தலைவரால் பிரித்துக்கொடுக்கப்பட்டபோது, சேகரின் தோள்களில் விழுந்தது சாதாரண சுமையல்ல. அது வெற்றிக்கான 'சாவியை'க் காவிச் செல்லும் சுமை.

இரவு பகலாய் நீந்தித்திரிந்து அறிந்த பெருங்கடலினூடே தெரிந்தெடுத்த நகர்வுப் பாதையின் மூலம் தாக்குதல் அணிகளை உள்நகர்த்தி தளத்தின் கடற்கரைக் காவலரண்களைத் தகர்த்தெறியவேண்டும். இத்திட்டம் நிறைவு செய்யப்படும்போது, கடற்கரையை அண்டியிருக்கும் எதிரியின் கட்டளைபீடம் எமது அச்சுறுத்தலால நிலைதடுமாற அச்சமருக்கான எமது ஏனைய நடவடிக்கைகள் சுலபமாக்கப்பட்டு விடும்; வெற்றி நிச்சயப்படுத்தப்பட்டுவிடும். அதற்காக லெப். கேணல் தாசனின் கடற்புலிகள் அணியை அழைத்துச் சென்றவன அவன்தான்.

அதுவே சிறிய தவறொன்றினால் பிசகிவிட்டால் பெருங்கடலுக்குள் செல்லும் அணிகளுக்கு மீட்சி என்பதே கிடையாது. அத்தனை உயிர்களும் கடலோடு கரைந்துபோக வேண்டியதுதான். சேகர் திரட்டிய தகவல் மீதும் சேகரது ஆற்றல் மீதும் கொண்ட நம்பிக்கையால் மட்டுமே தீட்டப்பட்ட இத்திட்டம் இறுதியில் வெற்றிகண்டது. தளம் எங்கள் கைகளில் வீழ்ந்தது.

இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கலாம். அவனது கால்படாத களங்கள் இல்லையென்றவாறு போர்க்களக் கதாநாயகனாய் அந்த எளிமையான போராளி உலா வந்தான். 'ஜயசிக்குறுய்' களம்தான் எங்கள் வீரனது உச்சளவு உழைப்பை உறிஞ்சியது. அவனை ஒரு தளபதியாகவும் உயர்த்தியது. அந்தக் களத்தில் எத்தனை சவால்களை எதிர்கொண்டபோதும் வெற்றிகொண்ட அவனது மன ஆற்றலின், தாங்கு சக்தியின் எல்லை எதுவென நாங்கள் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

எதையெல்லாம் கொடுத்தபோதும் அதையெல்லாம் சுமந்தான். தனக்கென ஓய்வு தேடி வந்த வேளைகளிலும் இந்தத் தேசத்திற்காய் இன்னும் இன்னும் பாரம் சுமந்தான். ''சிறு அணிகளை வைத்துக்கொண்டு போர்க்களத்தில் பெரும் பணிகளை

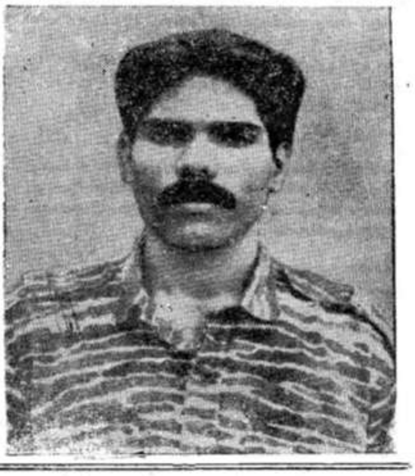

ஆற்றக்கூடிய வல்லமையை நான் அவனிடத்திலேயே கண்டேன். சில சமர்களில் அவனது இந்த ஆற்றல் தான் எமக்குப் பெரும் வெற்றிகளைத்தந்தது'' என்று பெருமையுடன் மனம் நெகிழ்ந்து பாராட்டினார் அவனை வளர்த்த தளபதி கேணல் தீபன். அதில் சிலவற்றையேனும் இதில் உங்களுக்கு நான் சொல்லவில்லையென்றால் அது எனது பொறுப்பின்மையாகி விடும்.

'வெற்றி உறுதி' யென்று எதிரி முன்னேறிக் கொண்டிருந்தான். ஆனால், அவனது பிடரியில் அடிகொடுக்கும் தலைவரின் போர் வியூகத்திற்காகத் தாண்டிக்குளம் ஊடறுப்பிற்குப் புலியணிகள் தயாராகிக்கொண்டிருந்தன. தளபதிகளும் போராளிகளும் அதற்காகச் செல்ல நேர்ந்தபோது, புளியங்குளம் பகுதியின் முன்னணி நிலைகளுக்கான தற்காலிகப் பொறுப்பாளனாகச் சேகர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தான். ஒரு தளபதிக்குரிய பணி தலைவரால சேகருக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது. அவனது ஆளுமைக்கு அத்தனை விரைவாய் பரீட்சை வைத்தான் எதிரி. மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அணிகளுடன் நின்ற சேகரின் மேல் எதிரியின் படைவெள்ளம் அணையுடைத்துப் பெருக்கெடுத்தது.

சமரை எதிர்கொண்டான் சேகர். தானே முன் நின்று தனது சிறிய அணிகளைக் களமிறக்கிச் சண்டையைத்தொடங்கினான். சமர் உக்கிரம் கண்டது. எவருமே எதிர்பார்த்திராத ஒரு சமரை அன்று அவன் நிகழ்த்திக்காட்டினான். மூன்று டாங்கிகள் அழிக்கப்பட்டு கொத்துக் கொத்தாய் எதிரி சாய்ந்து விழ, முன்னேறி வந்தவன் பனிக்க நீராவியடனேயே முடங்கிப் போனான்.

எமது முன்னணிப்படைவலு இல்லாத நிலையிலும், கட்டளைத்தளபதிகள் இல்லாத நிலையிலுந்தான் அப்படியொரு மரண அடியைத் தாங்கள் பெற்றுக் கொள்ள நேர்ந்தது என்பதை இப்போது நாங்கள் இதை எழுதும்போதும் எதிரியால ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதிருக்கும். இதைச் சாதித்த சேகர் ஒரு தளபதி என்ற உயர்நிலையில் பெரும பணிகளைச் சுமக்கத் தொடங்கினான். இக்காலத்தில் நாம் இழக்கநேர்ந்த அனுபவம்மிக்க வீரத்தளபதியான லெப். கேணல் தனத்தினுடைய பொறுப்புக்கள், சுமந்த சுமைகளையெல்லாம் சேகரின் தோள்கள் சுமக்கத்தொடங்கின.

அப்போது புளியங்குளம் புலிக்குகையாக மாறியிருந்தது. அதற்குள்நுழைய எதிரி நினைத்தால் அவன் அதற்குள்ளேயே மாளவேண்டியதுதான். எப்படி முயன்றும் எதிரியால் அந்தக் குகையை அசைக்கமுடியாமற் போனது உங்களுக்குத் தெரியும். தலைவர் போர்க்களத்தில் அறிமுகப்படுத்திய புதிய தந்திரமது. அதனை நிறைவேற்றத் தளபதி கேணல் தீபனுக்குத் துணையாக நின்றவன் தளபதி சேகர்தான். எதிரி புளியங்குளத்தை நினைக்கும்போது தனது சாவையும் நினைக்கவேண்டியதாய் மாறிவிட்ட களச்சூழலை உருவாக்கச் சேகர் சிந்திய வியர்வையும் அவன் கொண்டிருந்த ஓர்மமும் ஒவ்வொரு போராளியையும் எதிரி வீரரில் பத்துப் பேருக்குச் சமனாய் வளர்த்தெடுத்ததும இதில் எழுதிமுடிக்கப்படக் கூடியதல்ல. ஒவ்வொரு அரணிலும் சேகர் ஒருமுறை கதைத்துவிட்டுச் சென்றால் அந்த அரணே ஒரு இரும்புக்கோட்டையாக மாறிவிடும். இப்படித்தான் அந்தப் புளியங்குளம் 'புரட்சிக்குளம்'மாகி எதிரிக்கு மரணத்தை நோக்கிய பயணமாகியது.

லெப். கேணல் - சேகர்

(மாயாண்டி. ஜெயக்குமார்)
சிறப்புத் தளபதி,
சாள்ஸ் அன்ரனி சிறப்புப்படையணி

'ஜயசிக்குறுய்' களத்தில் வைத்துத் தலைவரால் இனங்காணப்பட்ட சேகர், தமிழீழப் போரரங்கில் புகழ்பூத்த படையணியான சாள்ஸ் அன்ரனி சிறப்புப் படையணியின் சிறப்புத் தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டான். படையணியைப் பொறுப்பேற்றபின் அவனது போர்ச்சாதனைகளைவிடவும் மென்மையான இதயங்கொண்ட அவனது செயல்களே எங்கள் மனதில் பிரமிப்பை ஊட்டின. அவன்பால் ஆழமான அன்பை வேரூன்றப்பண்ணின. நீங்கள் அவன் பற்றி ஊகித்துக்கொள்வதற்காக ஓரிரண்டைச் சொல்கின்றேன்.

1993 பெப்ரவரி மாதம். அந்தக் கிளிநொச்சி ஊடறுப்புச் சமர் சேகரின் போரியல் ஆற்றலுக்குச் சிகரம்வைத்த சமர் அவனாலேயே அந்த வெற்றி சாதிக்கப்பட்டது என்று நான் எழுதினாலுங்கூட அந்தப் போரில் நின்றவர்கள் யாரும் மறுத்துக் கூறமாட்டார்கள். ஆனால், அந்தச் சமர்பற்றி சேகர் தனது நாட்குறிப்பில் என்ன எழுதியிருந்தான் என்பதை வீரச்சாவடைந்த பின்பு அவனது நாட்குறிப்பில் தேடினேன்.

''நான் சாதித்துவிட்டேன். எனக்குத் தந்த பணிகளையெல்லாம் என் போராளிகள் செய்து காட்டிவிட்டார்கள். எதிரிகளை ஓட ஓட இன்றைய களத்தில் நானும் எனது போராளிகளும் விரட்டினோம். ஆனால், நான் என் போராளிகள் பதின்மூன்று பேரை இழந்திருக்கின்றேன். அந்த உயிரிழப்புக்கள் என் மனதைக்குடைகிறது'' என்றிருந்தது.

ஒருநாள் கிளிநொச்சியில் கைப்பற்றிய பகுதியில் பாதுகாப்புப்பணியில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு போராளியின் காலில் 'மைன்ஸ்' வெடித்துவிட்டிருந்தது. அது போர்க்களத்தில் தவிர்க்க முடியாதது என யாவரும் அறிவீர்கள். ஆனால், எங்கள் தளபதி தனது நாட்குறிப்பில் தன் மன வெம்மையை எப்படிக்கொட்டியிருந்தான் என்று பாருங்களேன்.

''நான் படையணியைப் பொறுப்பெடுத்து இவ்வளவு காலத்துள் எனது பிழையால போராளி ஒருவனின் காலை நான் பறிகொடுத்துவிட்டேன். அந்தப்பாதையை 56 நாட்களாக நாங்கள் பாவித்தும் ஒருவருக்கும் வெடிக்காத அந்த 'மைன்ஸ்' இன்டைக்கு ஏன் வெடித்தது? எப்படியோ நான் தான் அதற்குக் காரணம். என்னுடைய கவனயீனத்தால் என்னுடைய படையணியில் இழந்த முதல் இழப்பு இதுதான். நான் →

இப்படி வேறும் பிழைகள் விட்டு என்னருமைப் போராளிகளின் அனாவசிய இழப்பிற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறேனா என யோசித்துப்பார்க்கிறேன். நான் அறியக்கூடியதாக இல்லை. இனி இப்படியொரு பிழையை விடமாட்டேன் என இந்நாளில் உறுதியெடுத்துள்ளேன்'' (27-03-1998)

இப்போது சொல்லுங்கள் எங்கள் சேகரை உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறதா?

எதிரியால் தன்னைச் சூழவும் அவலங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டபோது அதற்கு அவன் எப்படி பழிவாங்கத்துடித்திருந்தான் என்பதை அவனது நாட்குறிப்பிலிருந்து அறிந்துகொண்டோம். கிளிநொச்சியில் தான் பிறந்த மண்ணில் எம் மக்களைக்கொன்று தாண்டவமாடிய எதிரி, பரவிப் சண்டையில் வீரச்சாவடைந்த எமது பெண் போராளிகளின் உடல்களை அநாகரிகப்படுத்தி வெறியாடிய பகைவனின் படையணி, சேகர் வழிநடத்திய 1998 யூன் 04ம் திகதி களத்தில் முன்னேறி வந்த போது அதே எதிரிப்படையணிக்கு முறையாக அடிகொடுத்துத்தொகை தொகையாகச் சாய்த்த போதுதான் மனதில் அமைதியை உணர்ந்திருந்தான்.

இப்படித்தான், மன்னாரில் 'ரணகோச -4' இலும் அம்பகாமத்தில் 'வோட்டசெட்' இலும் எம் வீரர்கள் பலரை இழந்தபோது தீயாய் கனன்ற அவன் மனம் அதே பகைவர்களை 'ரணகோச 05' இலும் 'ஓயாத அலைகள் -03' இலுமாக வெற்றி கொண்டுவிட்ட பின்னர் தான் ஆறுதல் கொண்டது. ஆனையிறவிற்கான இறுதிச்சமர்களின்போது முகாவில் ஊடறுப்பு முயற்சியில் ஓர் அணிக்குத் தலைமையேற்றுப் போனவன், எதிரியிடம் அடிவாங்கித் தன் தோழர்களை இழந்து வந்தபோது துயரமும் ஆவேசமும் மேலிட, மீண்டும் மிகக் கடுமையாக உழைத்து இறுதியில் ஆனையிறவை வீழ்த்துவதற்கான சண்டையில் ஒரு படைத்தொகுதிக்குத் தலைமைதாங்கிச்சென்று அலம்பிலை நீரேரி வரை படை நடத்திப் பெருமளவில் எதிரிகளை வீழ்த்தி வெற்றி கொண்டு விட்டபோதுதான் அவனது மனம் துயரத்திலிருந்து மீண்டது.

அவனது போராற்றலை நான் சொல்லும்போது தாளையடித் தளம்மீதான தாக்குதலை விட்டு விட்டுச்சொல்லமுடியாது. அப்படிச்சொன்னால் அது முழுமைபெறாது.

53 வது டிவிசனின் 'கொமாண்டோ பிரிகேட்' எதிரியின் நடவடிக்கை ஒன்றிற்காக ஆயத்தப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் நிலைகொண்டிருந்த பலமானகோட்டை அது. முன்னர் எம்மால் வீழ்த்தப்பட்ட கிளிநொச்சித் தளத்தின் பலத்திற்குக் குறையாத வலுமிக்க தளம் அது. குடாரப்பில் இறங்கிய அணிகள் விடிந்தபோது தமது கடல் தொடர்பையும் இழந்துபோயின. தாளையடித் தளத்திற்கான அந்தச் சமர் தொடங்கியிருந்தது. எதிரியைத் தோற்கடித்தவாறு மூர்க்கமாக, எல்லோருக்கும் நம்பிக்கை தரும்படியாய் முன்னேறியிருந்தன புலியணிகள். ஆனால், அன்று மாலைக்குள்ளேயே நாம் கைப்பற்றிய பகுதிகளில் கணிசமானவற்றை எதிரி மீண்டும் வீழ்த்திவிட்டான். இத்தாவிலில் தரையிறங்கி 30,000 எதிரிகள் நடுவே நிலைகொண்டிருந்த அணிகள் தாளையடி விநியோகப்பாதைக்காகக் காத்திருந்தன.

மறுநாள் விடிவதற்குள் மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்தேயாகவேண்டும். சேகரைக்களமிறக்குவதாக ஏற்பாடாகியிருந்தது. அணித் தலைவர்களையெல்லாம் ஒன்று கூட்டித் தளபதி தீபன் கதைத்தார். ' இது எங்கட ஆயிரம் போராளிகளின் உயிர்ப் பிரச்சனை. நாங்கள் எல்லாம் உயிரோட இருந்து கொண்டு ஆனையிறவையும் வீழ்த்தாமல் அவர்களின் அழிவிற்குக் காரணம் சொல்லேலாது. நாங்கள் வென்றுதான் ஆகவேண்டும். இல்லையென்றால் நாங்கள் இதில முயற்சித்து அழிந்தால் எங்கட பக்கம் நியாயம் இருக்கும.''

சேகர் போராளிகளையும், தனது பணியையும் எண்ணியவன், எழுச்சிகொண்டவனாக இரவிரவாய் தவண்டு புரண்டு தானே வேவு பார்த்தான். மறுநாள் போரின் ஒரு முனையை வழி நடத்திக் களம் குதித்தான். அந்தத் தளத்தை அடுத்து வந்த நாற்பது மணித்தியாலத்திற்குள் வெற்றிகொள்ளப்பண்ணினான் எங்கள் தளபதி சேகர். அப்போது தலைவரின் ஆனையிறவிற்கான வியூகம் முழுமை கண்டது.

இதையெல்லாம் நான் பெருமையுடன் எழுதும்போது ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிட மனமின்றிச் சென்றுவிட்டேன். அது மனதுக்குள் நெருடலாக இருக்கின்றது. அதைச் சொல்லியே விடுகிறேன்.

''உங்கள் பிள்ளைகளை, உறவுகளையெல்லாம் போராட விட்டு விட்டு, இந்த ஊர் உலகத்தில் உள்ள கோவில் குளமெல்லாம் ஏறித்திரிந்து, நேர்த்தி வைத்து, பசிகிடந்து, தவமிருந்து எங்காவது சண்டை மூண்டால் நித்திரை விழித்து எப்படி யெல்லாம் நீங்கள் பதைபதைப்பீர்களோ அத்தனை அக்கறை எங்கள் மீது எங்கள் தளபதிக்கு இருந்தது.''

1998ல் 'ஓயாத அலைகள்-02' இன் வெற்றிச் சாதனையில் சேகரின் பங்கை அறிந்த அனைவரிடமும் பாராட்டுப்பெற்று மகிழ்ச்சியில் திளைத்திருந்தவன், அடுத்து வந்த சில மாதங்களில் படையணிச் சிறப்புத் தளபதி என்ற பொறுப்பிலிருந்து தலைவரால் எடுக்கப்பட்டான். எதிரித்தளத்தில் எடுக்கப்பட்ட பொருட்களைத் தனது படையணித் தேவைக்காக அனுமதி பெறாமல் வைத்திருந்தமைக்கான தண்டனை பெற்ற சிறப்புத் தளபதி சேகர், ஓர் அணியின் தலைவனாக நியமனம் பெற்றுச் சிராட்டிக்குளம் காவலரண் பகுதிக்குச் செல்ல நேர்ந்தது. அந்த மெல்லிதயம் படைத்த சேகர் தான்விட்ட தவறுக்காகத் தலைவரால் தண்டிக்கப்பட்டபோது அடைந்த துக்கம் இருக்கிறதே அதை அவனுக்கு அருகில் இருந்தவர்களால்தான் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆனால், ஓர் அருமைப் போராளியல்லவா அவன். மீண்டும் படிநிலை வளர்ச்சியடைந்து தலைவர் அவர்களின் நம்பிக்கைபெற்று, கேணல் தீபனுக்குத் துணையான தளபதியாக உருவெடுத்து, 2000ம் ஆண்டு 6ம் மாதம் சாள்ஸ் அன்ரனி சிறப்புப்படையணியின் சிறப்புத் தளபதியாக மீண்டும் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்டான்.

“அவன் முன்னணியில் எங்களோடு களத்தில் நின்றால் எந்த ரண களத்திலும் அச்சம் என்பதை நாங்கள் அறிந்ததில்லை. வெற்றியைத் தவிர எங்கள் கண்கள் அங்கு வேறெதையும் காண்பதில்லை. சேகர் என்ற உருவமே களத்தில் எங்களுக்குத் துணிவுதான். எங்களை காத்து நாங்கள் சாதிக்கவென்றே அவன் சாவுக்குள் எப்போதும் எங்களுடன் நின்றான்.”

அவன் தலைமையேற்ற அடுத்த நடவடிக்கை 'ஓயாத அலைகள்-04' மட்டுப்படுத்தப்பட்ட இதன் முதல்நாள் சண்டை ஓரளவு வெற்றிகரமாக முடிந்திருந்தது. ஆனால், ஒரு பணிக்காகச்சென்ற எமது அணியொன்று எதிரியின் சுற்றிவளைப்பிற்குள் அகப்பட்டிருந்தது. மீட்க எடுத்த முயற்சிகள் தோற்றுப்போயின. சேகர் உழலத்தொடங்கினான்: சாப்பாடின்றி, நித்திரையின்றி மீண்டும் மீண்டும் முயற்சித்துத் தோற்றும் விடாது. விடாது முயற்சித்துத் தன் வீரர்களை அதிகாலை மீட்டெடுத்தபோது அவன் அடைந்தமகிழ்ச்சியை நான் இதில் எழுதி உங்களுக்கு உணர்த்திவிடமுடியாது. தன் போராளிகள் மீது அவன் கொண்ட அன்பு சாதாரணமானதல்ல. அதனால்தான் அவனது பிரிவை மரணகளத்துள் வாழும் எங்களாலும் சகித்திருக்க முடியாதிருக்கிறது. உங்களது பிள்ளைகளை, உறவுகளையெல்லாம் போராட விட்டு விட்டு, இந்த ஊர் உலகத்தில் உள்ள கோவில் குளமெல்லாம் ஏறித்திரிந்து, நேர்த்தி வைத்து, பசிகிடந்து, தவமிருந்து எங்காவது சண்டை மூண்டால், நித்திரை விழித்து எப்படியெல்லாம் நீங்கள் பதைபதைப்பீர்களோ அத்தனை அக்கறை எங்கள் மீது எங்கள் தளபதிக்கும் இருந்தது.

''சேகரப்பா'' என்று போராளிகள் தமக்குள் கதைக்கும் 25 வயதேயான 'குழந்தைத்' தளபதியிடமிருந்த மென் உணர்வுகளை நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்களா?! அவன் தன் நாட்குறிப்பில் எழுதி வைத்துக் காத்திருந்தான்; பாருங்கள்.

''தமிழீழம் கிடைத்தாப் பிறகு என்னோட நின்டு சண்டை பிடிச்ச எல்லா பெடியள் வீட்டையும் போகவேணும். அவங்களின்ர அம்மா, அப்பா, சகோதரங்கள் எல்லாரோடையும் அவையின்ர கவலைதீர்க்கதைக்கவேணும் என்பதே என் ஆசை. இனித் தெய்வத்தின் சிந்தனைப்படியே எல்லாம் நடக்கும். அது நடக்கும் என்றே நம்புகின்றேன்.'' (10-06-1998)

இதை எழுதிக் காத்திருந்த எங்கள் தளபதி சேகர் எங்கே?

'ஓயாத அலைகள் -04', மீண்டுமொரு பாய்ச்சலுக்கான ஆயத்தம். எதை இழந்தும் இதைப் பிடித்தே தீருவேன் எனத்தலைவரிடம் சொல்லிவிட்டு வந்ததை தனது அருகிலிருந்த போராளிகளிடம் சொல்லியிருந்தான் சேகர். ஒழுங்குபடுத்தல் எல்லாம் முடிந்திருந்தது. காலை விடிந்து விட்டால் சமர் வெடித்துவிடப் போகிறது. தளபதி தீபனிடம் வந்தவன், ''அண்ணை எல்லாம் சரி. எதுக்கும் ஒருக்கால் இண்டைக்கும் இரவுக்குப்போய் பாதையெல்லாத்தையும் வடிவாய்ப்பார்த்து விட்டு வந்தால்தானண்ணை நிம்மதியாய் இருக்கும்'' எனக்கேட்டு அனுமதிபெற்று வந்தான். வேவுக்காக வெளிக்கிட்டுப் போனவனைச்சற்று நேரத்திலேயே வெடிவிழுந்து உடல் சல்லடையாகக் காயத்தோடு தூக்கி வந்தார்கள். அவனை எப்படியாவது காத்துவிடும் துடிப்போடு மருத்துவமனைக்கு அனுப்பிக்காத்திருந்தோம். நான்கு நாட்களாக அவன் உயிரோடு போராடியபோது நாங்கள் - அவன் வளர்த்த போராளிகள் - கைநட்டி அவனைக்காப்பாற்ற முடியாது கையாலாகாது நின்று தவித்தோம். அவனது சாவுச்செய்தியை எங்களால் ஜீரணிக்க முடியாதே! எண்ணிப்பார்க்கிறோம்.... அவனது இழப்பை என்றும் விரும்பியிருக்காத நாங்கள் அவனைக்களத்தில் காக்க எண்ணியிருக்கவில்லை என்பதை உணர்ந்திருக்க எப்போதுமே எண்ணியதில்லையே! அவன் முன்னணியில் எங்களோடு களத்தில் நின்றால் எந்த ரணகளத்திலும் அச்சம் என்பதை நாங்கள் அறிந்ததில்லை. வெற்றியைத் தவிர எங்கள் கண்கள் அங்கு வேறெதையும் காணபதிலலை சேகர் என்ற உருவமே களத்தில் எங்களுக்குத் துணிவுதான். எங்களைக் காத்து நாங்கள் சாதிக்கவென்றே அவன் சாவுக்குள் எப்போதும் எங்களுடன் நின்றான்.

இப்போது ......
எங்கள்வீரத் தளபதி வீரமரணம்.

நிச்சயமாக வீரமரணம்.

எங்கள் மக்களே! போராளிகளின் பெற்றோர்களே! சகோதரர்களே!
தமிழீழம் கிடைத்த பின்னர் உங்கள் பிள்ளைகளின் வீரம்பற்றிச் சொல்ல, உங்கள் கவலைதீரக் கதைக்க காத்திருந்தாங்களின் தளபதி சேகர் உங்கள் வீடுகளுக்கு இனிவரமாட்டான்.

இனி நீங்கள்தான் கிளிநொச்சித்துயிலும் இல்லத்தில் அவன் கல்லறைக்குச்செல்ல வேண்டும.

அவன் கல்லறையின் மேற்பரப்பில் உங்கள் காதுகளை வைத்துக்கேளுங்கள்.

அவன் தன் கல்லறையின் ஆழ்ந்த மௌனத்தினூடே உங்கள் காதுகளில் ஏதாவது சொல்லக்கூடும்.

அதில் நீங்கள் ஆறுதல் அடையவுங்கூடும்.

☆☆

அ பார்த்திபன்